

РЕШЕНИЕ

№ 6088

гр. София, 17.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.09.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5596** по описа за **2023** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от Г. А. В. срещу Решение № 1660/09.04.2023 г. по АНД № 7286/2022г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 96-ти състав, с което е потвърден електронен фиш за налагане на глоба Серия К № 4958946/2020 г., издаден от СДВР, с който на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП на касационния жалбоподател е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лева, за нарушение по чл.21, ал.2, във вр.с чл.21, ал.1 от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че въззивното решение е незаконосъобразно, като постановено в нарушение на материалния и процесуален закон. Според касатора АТСС

могат да служат като средство за събиране на данни за извършени административни нарушения, но преценката, дали действително са извършени такива, и налагането на самите административни наказания следва да бъдат сторени от нарочно овластен за това орган, като в тази връзка за административнонаказващият орган не е отпаднало задължението предвидено в чл.28 ал.2 т.2 от ЗАНН. Твърди се, че при издаване на ЕФ е допуснато нарушение на разпоредбата на чл. 10, ал. 3 от Наредба № 8121з-532 от

12.05.2015 г., доколкото не може да се установи къде точно е било поставено АТСС, като е налице разминаване между мястото на твърдяното нарушение и мястото на позициониране на АТСС съгласно G. координатите; не може да се установи дали АТСС е било позиционирано в зоната на действие на пътен знак „B26“, тъй като тази графа в протокола за използване на АТСС не е попълнена; не може да се определи периметърът на контролирания участък, като липсва дата на проверката и подпис на проверяващия; снимката, въз основа на която е издаден процесният електронен фиш не фигурира в диапазона на номерата, посочени в протокола за използване на АТСС от 0132212 до 0132488; не са представени доказателства, че К. е преминал през съответната подготовка за работа с АТСС и е имал право да работи с техническото средство. Счита, е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като електронният фиш е издаден и след намеса на контролен орган, видно от приложените Методически указания. Твърди се, че издаденият електронен фиш е незаконосъобразен, доколкото не е посочена дата на издаването му, както и лицето, което го е издало. Изложено е, че в електронният фиш не е отбелязано дали нарушението е извършено в рамките на населено място, както и неправилно е посочена привръзката с ал. 1 на чл. 21 ЗДвП. По тези съображения се иска отмяна на решението и на потвърдения с него ЕФНГ.

Ответникът, Столична дирекция на вътрешните работи, чрез юрк. А. изразява становище за неоснователност на подадената касационна жалба. Подробни съображения излага в представените по делото писмени бележки от 25.09.2023 г. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба и правилност на решението на СРС.

Административен съд - София-град, XI касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С обжалваното решение СРС е потвърдил електронен фиш за налагане на глоба серия К № 4958946/2020 г., издаден от СДВР, с който на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП на касационния жалбоподател е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева, за нарушение по чл.21, ал.2, във вр.с чл.21, ал.1 от ЗДвП. Въззивният съд, въз основа на представените доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че на 10.07.2020 г., в 19.21 часа, в [населено място], по [улица]до бензиностанция „Г.“ е посока на движение от[жк]към [улица]при ограничение на скоростта от 40 км/ч за населено място, въведено с пътен знак „B26“, Г. А. В. е управлявал л.а. марка „А.“, модел „Ку7“ с рег. [рег.номер на МПС] със скорост на движение от 64 км/ч, като нарушението е заснето с автоматизирано техническо средство „ARH CAM SI“ № 11743ее. Служител на СДВР съставил обжалвания електронен фиш относно констатираното нарушение на собственика на превозното средство, като нарушението е квалифицирано като такова по чл.21 ал.2 вр. ал.1 от ЗДвП.

Предвид приетата за установена по делото фактическа обстановка, Софийски

районен съд е направил извод за съставомерност на административното нарушение както от обективна, така и от субективна страна и не е констатирал наличието на основания за отмяна на обжалвания електронен фиш.

Решението на районния съд е валидно и допустимо и правилно.

С обжалваното решение СРС е потвърдил електронен фиш за налагане на глоба серия К № 4958946/2020 г., издаден от СДВР, с който на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП на касационния жалбоподател е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лева, за нарушение по чл.21, ал.2, във вр.с чл.21, ал.1 от ЗДвП. За да стигне до този извод съдът е приел, че същият е издаден при спазване на установената в чл.189, ал.4 ЗДвП форма, като съдържа всички лимитирано посочени в този текст реквизити. При издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи неговата отмяна. Приел е за правно ирелевантни твърденията на жалбоподателя, че електронният фиш следва да съдържа изявление на конкретно физическо лице – контролен орган, който следва да наложи административното наказание, тъй като законът не въвежда подобно изискване като необходим реквизит за законосъобразност на електронните фишове. Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство съгласно приложените по делото доказателства. Правилно е приложен и материалният закон. Въззивният съд е изложил мотиви по наведените от жалбоподателя възражения, идентични с наведените в касационната жалба, като е приел същите за неоснователни. Мотивирал се е по всички относими към спора факти и обстоятелства. При тези мотиви е потвърдил обжалвания ЕФНГ.

Настоящият съдебен състав изцяло споделя мотивите на въззивния съд за законосъобразност на обжалвания ЕФНГ. Районният съд е проявил процесуална активност и след като е събрал необходимите за правилното изясняване на делото доказателства, анализирайки същите, правилно е приел, че при установената фактическа обстановка е налице визираното административно нарушение, за което е санкциониран настоящият жалбоподател. ЕФНГ е законосъобразно издаден и правилно е потвърден по изложените от СРС мотиви. Въззивният съд се е произнесъл въз основа на обективно, всестранно и пълно изследване на всички релевантни обстоятелства съгласно чл.14, ал.1 НПК вр. чл.84 ЗАНН, които е установил с редовно събрани съгласно чл.107, ал.1 НПК вр. чл.84 ЗАНН допустими доказателствени средства по чл.105, ал.1 НПК вр. чл.84 ЗАНН (писмени по чл.127 НПК вр. чл.84 ЗАНН), подложени на проверка по чл.107, ал.5 НПК вр. чл.84 ЗАНН. Решил е спора въз основа на надлежна доказателствена съвкупност, без при формирането и преценката ѝ да са допуснати съществени процесуални нарушения. Правните изводи са изведени при надлежно установена фактическа обстановка, без да са останали неизяснени обстоятелства, които да ги компрометират.

Настоящият съдебен състав счита, че фактическата обстановка, нарушението и авторството на деянието са правилно установени в хода на протеклото административнонаказателно производство пред наказващия орган и в производството пред въззивната инстанция. Всички релевантни за съставомерността и индивидуализацията на деянието факти и обстоятелства, които обуславят административнонаказателната отговорност, са установени и удостоверени. При установяване на нарушението няма допуснати съществени процесуални нарушения.

Споделят се от касационния състав всички изложени мотиви от въззивния съд. Противно на релевираните в касационната жалба твърдения, обосновано и в

съответствие с представените доказателства СРС е приел за установено извършеното нарушение и липсата на допуснати в хода на АНП съществени процесуални нарушения. Предложената от СРС аргументация е убедителна и съответна на закона, поради което не следва да се преповтаря от касационната инстанция-чл.221, ал.2 АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.второ ЗАНН. Възраженията в касационната жалба преповтарят тези от жалбата пред СРС, който вече се е произнесъл по тях.

Предвид изложеното и доколкото обжалвания ЕФНГ съдържа всички необходими реквизити за издаването на валиден и законосъобразен електронен фиш, посочени в чл.189, ал.4 ЗДвП и е спазена разпоредбата на чл.189 ЗДвП, правилни и обосновани фактическите и правни изводи на СРС, мотивирали го да го потвърди.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС, с което е потвърден ЕФНГ следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и предвид разпоредбата на чл. 64д, ал. 3 ЗАНН ответникът, чийто процесуален представител е направил своевременно искане за присъждане на такива, има право на разноски. Предвид това оспорващият следва да бъде осъден да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева, определени в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, вр. чл.63в ЗАНН, Административен съд - София-град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА срещу Решение № 1660/ 09.04.2023 г. по АНД № 20221110207286/2022г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 96-ти състав.

ОСЪЖДА Г. А. В., с ЕГН-[ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.